

Тема 2. Видатні історики: історичні постаті в процесах державотворення України XIX – початок XX ст.

Рекомендована література

1. Андрухів І. Кость Левицький: політик, громадський діяч, правник (1859 – 1941). Надвірна : Надвірнян. друк., 2009. 104 с.
2. Бойко М.П. Кирило-Мефодіївське товариство: філософські та культурологічні ідеї національної самосвідомості та державотворення. Дніпродзержинськ : Дніпродзерж. держ. техн. ун-т., 2006. 451 с.
3. В'ячеслав Липинський в історії, теорії і практиці українського державотворення: матеріали Міжнар. конф., 26 - 27 квіт., 2007 р., Луцьк / уклад.: А.Г. Шваб; Волин. нац. ун-т ім. Л. Українки. Луцьк : Вежа, 2007. 569 с.
4. Інститут історії України Національної академії наук України: Документи і матеріали 1936–1991: У 2 кн. Відп. ред. В.А. Смолій; упор. О.С. Рубльов, О.В. Юркова. Київ, 2011. Кн. 1: 1936–1947.
5. Луняк Є. М. З плеяди творців націй: Мішле, Костомаров, Грушевський. Видатні історики в романтичних життєписах. Ніжин : Вид-во НДУ ім. М. Гоголя, 2010. 168 с.
6. Нахлік Є.К. Пантелеймон Куліш: особистість, письменник, мислитель : у 2-х т. Київ : Український письменник, 2007. 462 с.
7. Між історією і політикою: рецепція творчої спадщини Михайла Грушевського після 1914 року. *Михайло Грушевський. Твори* у 50 томах. Т.46. Кн. II. Львів, 2015.
8. Плохій С. Великий переділ. Незвичайна історія Михайла Грушевського. Пер. з англ. Київ, 2011.

Зміст теми передбачає вивчення:

Розвитку української історичної думки в XIX ст. Становлення критичної історії. Провідних напрямів в українській історіографії XIX ст. : Філософські ідеї державотворення у практиці Кирило-Мефодіївського товариства. Суспільно-політичної діяльності М.І. Костомарова. Громадської і політичної діяльності Миколи Куліша. Наукової і політичної діяльності Михайла Грушевського. Похід у владу Максима Ковалевського. Моделювання «державницької школи» В'ячеслава Липинського. Формування Катеринославської/ Дніпропетровської наукової школи українознавства Дмитра Яворницького. Досвід Миколи Василенко (українського вченого-історика, політичного і громадського діяча). Наукової школи та схолярної ідентичності істориків.

Контрольні заходи

Написання есе. Наукова школа та схолярна ідентичність істориків (*тах 7 балів*).

Методичні рекомендації:

Есе – це прозовий твір обсягом 5–6 сторінок і вільної композиції, який виражає індивідуальні враження та міркування із запропонованої теми. Мета есе полягає у розвитку таких навичок, як: самостійне творче мислення та

письмовий виклад власних думок. Структура есе визначається пропонованими до нього вимогами:

- думки автора есе з проблеми викладаються у формі коротких тез;
- думка повинна бути підкріплена доказами, тому за тезою слідує аргументи.

Рекомендована кількість використаної літератури – 5–6 позицій.